

som unødvendige, da de følge af Lovgivningens almindelige Regler.

§ Henhold hertil foreslaa vi, at Lovforslaget tiltrædes, dog efter Flertallets Forslag, med følgende Ændringer:

1. § 1, 2den Linie forandres: „Ret til en passende“ til: „Krav paa en af Retten fastsat“.

2. § 4 affattes saaledes:

„Fördringen maa fremsættes for den Underret, der behandler eller har behandlet Sagen. Fremsættes Begjæringen, inden Sagen er sluttet, afgjøres Erstatningsfördringen ved Frifindelsesdommen eller ved den Kjendelse, hvormed Sagen sluttes, dog at der i sidste Fald, saavel som naar der ingen Aktor

har været bestiftet, skal gives Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) Underretning om Sagen, for at denne om fornødent kan lade møde, medens ellers Statskassens Tærv varetages af den bestiftede Aktor.

Men er Erstatningsfördringen ikke til den Tid moden til Paatjendelse, ligesom naar den først fremsættes senere, bliver den at afgjøre under en for den nævnte Underret anlagt særlig Sag, der behandles efter de for private Politifager foreskrevne Regler, og til hvilken Overøvrigheden (i Kjøbenhavn Politidirektøren) bliver at indstævne, for at denne om fornødent kan lade møde paa Statskassens Begne. Under Sagen har Retten at foranstalte fremlagt, i fornødent Fald efter Rekvifition fra den Autoritet, hvor Udskriften maatte bero, hvad der i Anledning af Straffesagen er beskrevet til Brug for det Offentlige“.

3. § 5 sidste Punktum udgaar.

Goos.

N. Hansen.

Høst.

Lykke.

Martensen.

Rump.

Schlegel,

Formand og Ordfører.